

Bemutató: Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S.

Bevezető, külsőségek

Ha valaki kitobjektívet szeretne vásárolni m4/3 rendszerű fényképezőgépéhez, akkor tengernyi 14-42 mm-es apróság közül választhat kedvére; aki pedig munkára szeretne valami fényerős alapzoomot, az jelenleg két opció közül választhat, ahol a Panasonic egy beépített stabilizációval ellátott, 12-35 mm F2.8-cal van jelen. A két kategória között eddig csak egyetlen egy objektívet találhattunk, mégpedig az Olympus 12-50 mm F3.5-6.3 EZ-t, ám ez most változik a **Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S.**érkezéssel. Ennek a terméknek több előnye is van az imént említett Olympus objektívvel szemben, mint például a nagyobb átfogás (ekv. 24-120 mm), a telefoto végén valamelyest nagyobb kezdő F-érték, és a beépített képstabilizátor, aminek elsősorban a szenzormozgás nélküli vázakon vehetjük majd hasznát.

A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. a kissé kopogós, de jó minőségű műanyagból épült, kapcsolók nincsenek rajta (AF/MF, képstabilizáció be/ki). A zoomgyűrű kellemesen széles, könnyen, de nem túl könnyen jár (az objektív lefelé lógatva nem zoomol ki magától), a fókuszgyűrűn pedig érezni, hogy ez esetben is csupán elektromechanikus az összeköttetés közte és a lencserendszert mozgató alkatrészek közt.

Gyárilag jár a napellenző az 58 mm szűrőátmérővel rendelkező objektívhez – ezt radikális helyzetekben érdemes is használni, noha a Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asp. Power O.I.S. különösebben nem érzékeny a becsillanásokra.

Hátul fém bajonett fogad, amit gumigyűrű vesz körbe: a 12-60-as Pana ugyanis időjárásálló felépítésű, azaz csepp- és porálló, de azért a szigetelése valószínűleg valamelyest elmarad a csúskategóriás 12-35 mm F2.8-étól. Az optika hátulról zárt felépítésű, azaz sem zoomoláskor, sem élességállításkor nem mozog a hátsó lencsetag (a termék belső élességállítása, a frontlencse nem forog).

Méreteit tekintve a Panasonic 12-60 mm F3.5-5.6 hasonló terjedelmű, mint a 12-35 mm F2.8: átmérője és kizoomolt hossza is közel azonos:

Összetolt állapotban 22 mm-es állásban a legrövidebb a tubus, és kizoomolva, azaz 60 milliméteres pozícióban semmiféle lötyögés nem tapasztalható. A gyártó itt is odafigyelt a minőségre, no, meg a szigetelés is segít a dolgon.

Amint a fenti animáción is látható, a Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 kifejezetten jól áll a DMC-GH3/GH4 méretű vázoknak, azaz jó kitobjektívje lehet majd a GH5-nek, de az sem elképzelhetetlen, hogy a GX8-hoz is fogják csomagolni a jövőben.

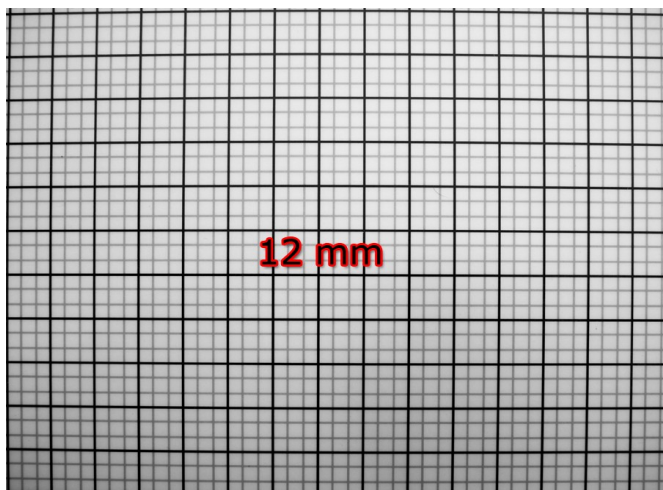
A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. kilenc csoportba rendezve tartalmaz tizenegy lencsetagot, melyek közül 3 db aszférikus és 1 db ED (különösen alacsony szórású). A rekesz írisze hét lekerekített lamellából áll, amit egészen F22-ig lehet rekeszelni. A legkisebb tárgytávolság (a szenzortól mérve!) csupán 20 cm, a legnagyobb nagyítás 0,27x (0,54x full frame-re vetítve), így igazán közel mehetünk a témához. Amint azt már említettem, az élességállítás belsőleg történik, az AF motor gyors, de nem éri el a 12-35 mm F2.8 sebességét a GH3 vázon, noha az AF rendszere képes akár 240 Hz-en is működni. A beépített képstabilizátor úgy van kialakítva, hogy együttműködjön a szenzormozgásos egységekkel, így a GX8, a GX80 és későbbi modellek jóval jobb eredményt érhetnek majd el, mint én a GH3-mal.

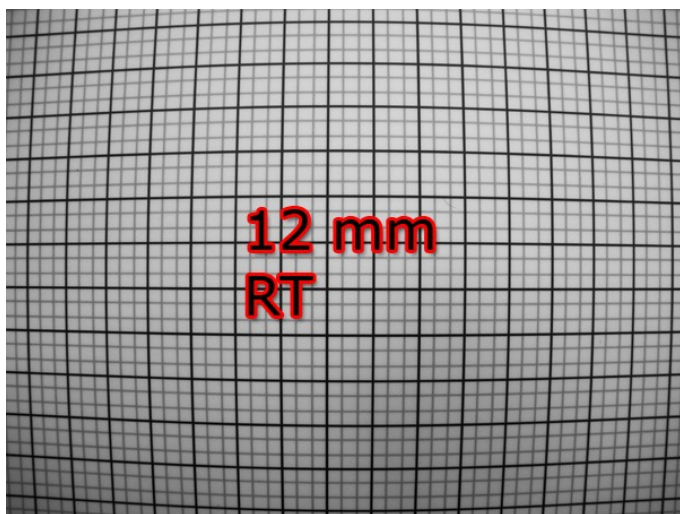
A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. 210 grammot nyom, terjedelme 66 x 71 milliméteres. Ekvivalens 24-120 milliméteres átfogásának és remek makró képességének köszönhetően egy ideális utazózoommal állunk szemben!

Képminőség

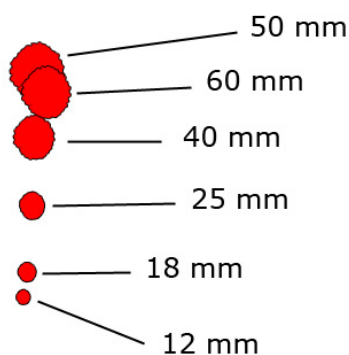
A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S.-t egy Panasonic DMC-GH3 vázra csavarva használtam, a fényképezőgép kizárólag RAW formátumot mentett. A fájlokat az Adobe Camera RAW 9.6.0.625 változatával nyitottam meg a gyári paraméterek használatával. A torzításra vonatkozó tesztképeket csupán az érdekesség kedvéért a Raw Therapee 4.2.1005 kiadásával is megnyitottam, hogy a tesztelt objektív igazi optikai torzítását is megmutathassam (ám mint tudjuk, a m4/3 rendszer maga végzi el a szoftveres korrekciót, és kvázi egy szimbiotikus rendszernek tekinthető a hardver-szoftver együttes, így nincs értelme külön vizsgálni az optika geometriai hibáit). Lássuk, milyen mértékű a hordó- illetve a párnatorzítás:

A fenti animáción az ACR konverzió eredménye látható, azaz a RAW fájlba épített profil automatikusan korrigálja a torzításokat. Ennek megfelelően minimális a geometriai hibák mértéke. Persze, a javítás mértékét kordában kellett tartani, hogy a kép szélei felé haladva ne legyen jelentős a minőségromlás. Alábbi animáción pedig a profil nélküli konverzió eredménye látható (ezek a képek a Raw Therapee-val készültek):

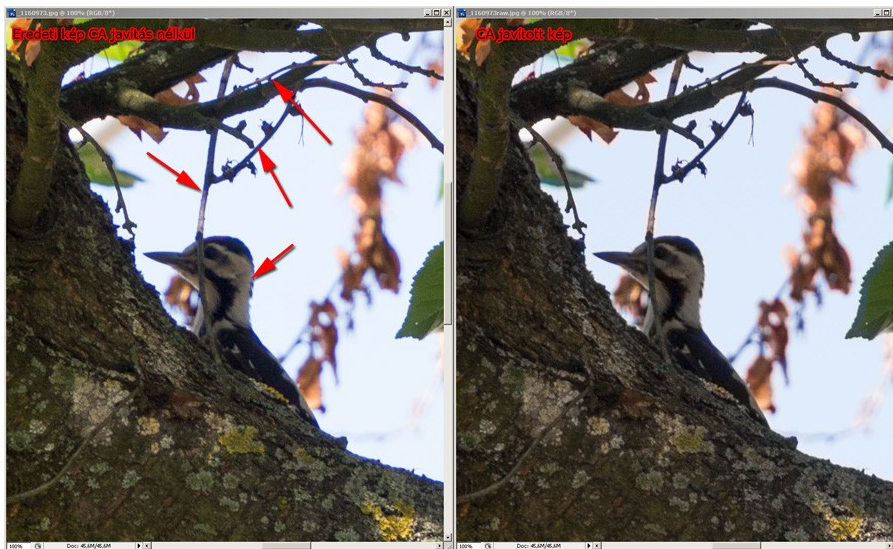

Amint látható, itt már jóval nagyobb mértékűek a hordó- illetve párnatorzítások. Míg 12 és 18 milliméteres állásban hordózás látható, addig 25 mm-től felfelé már átcsap párnatorzításba a hiba.

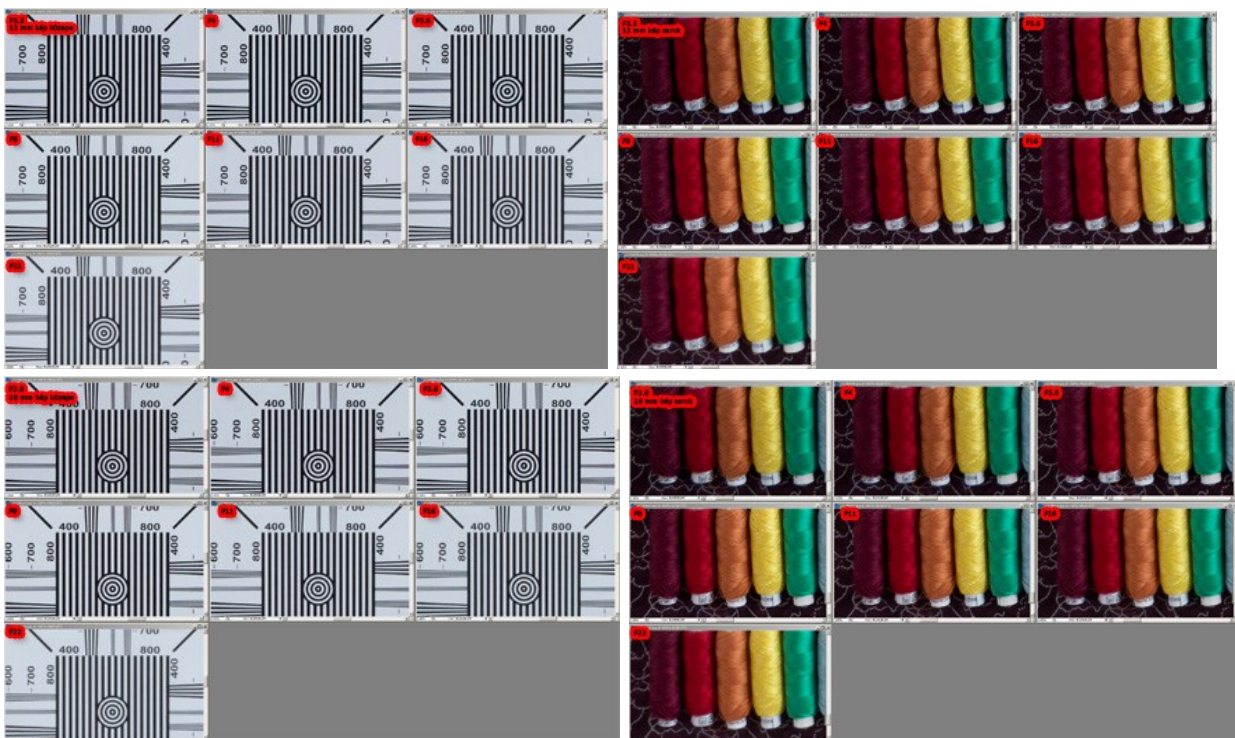
100%-os képméret, 35 cm tárgytáv az objektív frontlencséjétől mérve

A zoomobjektívek általában – nagyon kevés kivétellel – mind hajlamosak a gyújtótávolság váltásakor a középpontjuk elvesztésére. Ez alól nem kivétel a Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. sem. A teszthez az optika frontlencséjét körülbelül 30-35 centire helyeztem a tesztábrától, majd minden egyes, az objektív tubusán feltüntetett gyújtótávolságon készítettem egy-egy képet. A fenti ábra 100%-os képméretből lett kivágva. Mivel amúgy is újra kell komponálni, ha elmozdítjuk a zoomgyűrűt, ez a jelenség nem okoz problémát. A parfokalitást ezúttal nem vizsgáltam.

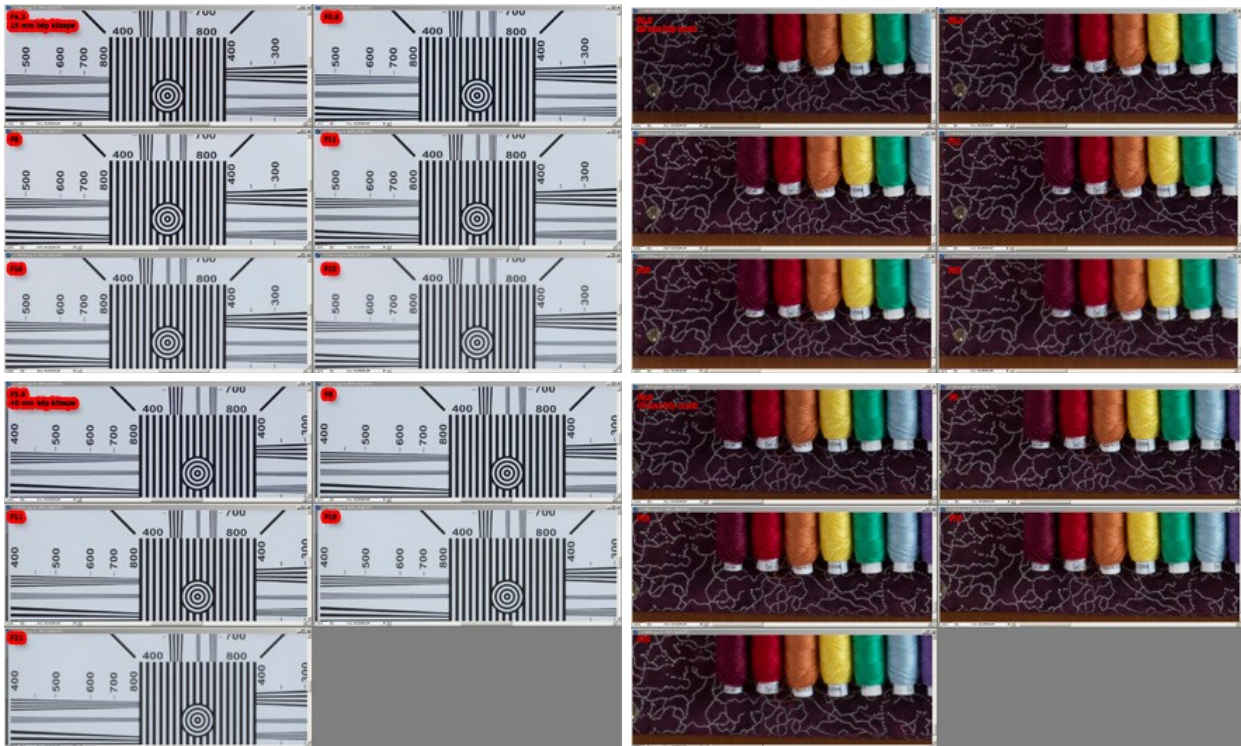

A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S.-ben több aszférikus és egy különösen alacsony szórású lencsetag is megtalálható, tehát elvileg a színhibák nem fordulhatnak elő. A gyakorlatban azonban a nagyon kontrasztos témarészleteknél előfordulhat enyhe „lilasodás”, azaz a kontrasztéleknél lilás elszíneződés tapasztalható. Ennek csekély a mértéke, és a nyersfájlok hívásakor egy pillanat alatt korrigálható. Fenti fotó 60 mm-es állásban készült.

A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. minden gyújtótávolságon vignettál, azaz a kép peremei felé elsötétedik valamelyest a kép. Gyújtótávolságtól függetlenül általában F6.3-F8 környékén tűnik el teljesen a peremsötétedés, de – a CA-hoz hasonlóan – híváskor ez is pillanatok alatt korrigálható.

A kép élességét stabil állványról (Manfrotto 055) készített fotók alapján vizsgáltam. A fényképezőgépet rekeszprioritásos módba kapcsoltam, 2 mp-es önkijelzést alkalmaztam. Az élességállítás manuálisan, kinagyított élőkép alapján történt. Alábbiakat tapasztaltam: 12-18 mm-es állásban az objektív képe közepén már teljesen nyitott rekeszsel is borotvaéles. A diffrakció F11 környékén kezdi kifejteni rossz hatását, ami lágyabb rajzú fotókat eredményez. A sarkokban F8-as rekeszértéken lesz tökéletesen éles a kép (szintén 12-18 mm-ről beszélünk).

25 mm-en nyílt rekesztől éles a fotó, a sarkok F6.3 környékétől válnak szinte tökéletessé. 40 milliméteren szintén nyílt rekesznél is éles már a fénykép, ám összességében valamelyest lágyabb az optika rajza, mint az előző gyújtótávolságokon. A kép pereme itt is F8 környékén lesz igazán éles.

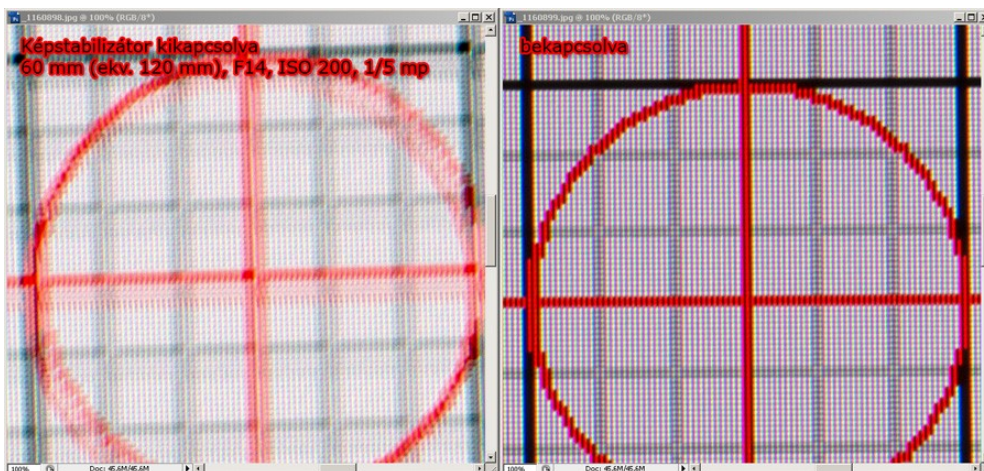

50 és 60 milliméteres állásban ugyanaz tapasztalható, amit a 40 mm-es értékhez írtam, ám 60 milliméteren még egy lehetőséggel lágyabb lesz a lencserendszer képe. Ezt persze ne úgy képzeljük el, mintha egy fátyol mögül kellene fotóznunk, csupán a 12 milliméteres állás képéhez képest lesz valamivel gyengébb a képminőség. [Képminták a szerveren találhatóak!](#)

Képstabilizátor, értékelés, műszaki paraméterek

A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. képstabilizátorát úgy tervezték, hogy az együttműködve a GX8 és a GX80 szenzormozgásos egységével fejtsse ki a maximális hatását. Ez persze nem jelenti azt, hogy önmagában nem lenne eléggé hatékony, de az így elért kb. 2,5-3 FÉ-nyi előnyből – főleg a GX80 vázra csavarva – könnyen lehet akár 4-4,5 FÉ is. Sajnos, a teszt során csak a GH3 váz állt rendelkezésemre, így a kooperatív működés hatékonyságára nem derülhetett fény.

Értékelés

A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. – noha nem tökéletes (létezik egyáltalán olyan objektív? Aligha..) – nagyon jó általános célú, utazózoom lett. Ekvivalens 24-120 milliméteres átfogása, és remek makró képessége mellett az időjárásálló felépítés miatt is dicséretet érdemel. Kompakt

méretei és kis tömege végett akár a kisebb vázakra (pl. a GM5-re) is nyugodtan felcsavarhatjuk. Elég, ha a nyaralásunkra csupán ezt az egy optikát visszük magunkkal, hiszen nagyon kevés olyan témával fogunk összefutni, amit ne tudnánk vele lefotózni. Kompromisszumra csupán a fixeknél gyengébb kezdő F-érték miatt kényszerülhetünk, de a mai modern m4/3-os vázak zajmentességének hála nem jelent különösebb gondot, ha akár ISO 3200-ra kellene emelni az érzékenységet. A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. ára jelenleg bruttó 160-165 ezer forint körül mozog, ami első pillantásra kissé magasnak tűnhet, de ha figyelembe vesszük, mennyi egyéb objektívet tudunk vele helyettesíteni, egyből más lesz a leányzó fekvése. Tőlem jár neki az „Ajánlott”, azaz ezüstérem!

Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S.

A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. fontosabb műszaki paraméterei:

Foglalat
Gyújtótávolság
Látószög
Rekesztartomány
Szűrőmenet átmérője
Beépített stabilizátor
Fókuszálás módja
Időjárásálló felépítés
Legkisebb tárgytáv
Íriszlamellák száma
Optikai felépítés
Tartozékok
Tömege
Mérete

A Panasonic G Vario 12-60 mm F3.5-5.6 Asph. Power O.I.S. objektívet a [Panasonic Magyarországi képviseletétől](#) kaptam bemutatóra.